

Mijn naam is Jansen, Marieke Jansen...

Door: Marieke Jansen - Kellendonk

Het is de
laatste week van het schooljaar.

Bas en ik hebben net samen zijn handelingsplan geëvalueerd.
Wat hebben wij er aan getrokken om het jaar succesvol te laten zijn.

We hebben plannen bedacht. We hebben gevochten, op elkaar gemopperd
en heel wat geduld moeten opbrengen om te komen waar we nu zijn.

Dan haalt Bas een bioscoopbon uit zijn rugtas. In het bijbehorende briefje bedankt hij mij
voor mijn geduld tijdens de slow motion scènes, is hij trots op onze creativiteit bij het maken
van de special-effects, kijkt hij uiteindelijk met respect terug op onze vecht- en actiescènes en vond
hij mij een goede regisseur. Ik had mij geen betere hoofdrolspeler kunnen wensen...

Hoe het begon:

Het is het begin van het schooljaar. De resten van de eerste schooldag, een 'bouw' dag, liggen nog achter op het
veld. Pallets, stukken hout met spijkers en grote platen vormen een reusachtige berg. Het is streng verboden op
deze berg te klimmen en te spelen. Levensgevaarlijk! De afspraak is dat er daarom niemand op het veld mag komen,
totdat het hout aan het eind van de week is opgehaald. Al minstens twee keer deze week is Bas er door een leerkracht
weggestuurd. Dit ging niet zonder slag of stoot. Bas kwam niet van de berg af, was boos en verongelikt. Voordat hij na de
pauze de klas in kon, moest hij eerst een behoorlijke tijd op de wc tot zichzelf komen door het conflict dat was ontstaan.
De dag erna was hij echter weer gewoon op het veld te vinden en herhaalde het riedeltje zich opnieuw. Tijd voor actie, ik
ben tenslotte zijn leerkracht.

Ik sluip over het veld achter de school, mijn handen gevouwen in het welbekende 'pistoolgebaar'. Ik kijk schichtig om mij
heen naar plekken waar ik mij kan schuil houden. Dat zijn er niet veel in het open veld. Ik heb mijn doelwit echter al in
het vizier. Hij mij inmiddels ook.

Ik zie dat Bas van de grote berg resthout en pallets af klimt om mij beter te kunnen volgen.

Hij lijkt even te aarzelen, maar verschuilt zich dan achter de pallets. Zijn blonde kuif en twee lachende blauwe ogen
zie ik boven het hout uitkomen.

Het zal er wel komisch uitgezien hebben. De juf die probeert 'ongezien' van een kliko naar een boom te rennen.

Ik trek een laatste sprint naar de pallets, houd mijn doelwit onder schot en roep: "Mijn naam is Jansen,
Marieke Jansen. Jij bevindt je op zwaar verboden terrein! Je krijgt drie tellen om te maken dat je
wegkomt en te rennen voor je leven. Als ik je nog één keer op die pallets zie, zit je goed in de
problemen! 1...2...3..."

Schaterend maakt Bas zich vliegensvlug uit de voeten. Ik ren er achteraan en
vlak voor we het schoolplein naderen, vang ik hem. Ik sla een arm om
hem heen en zeg op een serieuze toon: "Ik maakte net een grapje,
maar je begrijpt denk ik wel wat ik bedoel." "Ja, Jansen,
Marieke Jansen", zegt hij lachend.

Marieke Jansen – Kellendonk
Redactielid Egoscoop, leerkracht
OBS de Bonckert
Marieke_Kellendonk@hotmail.com